

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12338/2022
14.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Алишић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Кристина Блажић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу првом изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 200/22 од 18.05.2022. године, у седници одржаној 14.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у првом изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 200/22 од 18.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији, П2 271/21 од 24.01.2022. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован предлог туженог да суд обавезе тужилу да уплати акторску кауцију на име обезбеђења трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и одређена мера заштите од насиља у породици тако што је наложено туженом да се уздржи од сваког даљег узнемиравања и угрожавања душевног здравља и спокојства тужиле, што је тужени дужан трпети. Ставом трећим изреке, одлучено је да се наведена мера заштите од насиља у породици одређује на период од годину дана и може бити продужавана све док не престану разлози због којих је и одређена. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилу исплати трошкове парничног поступка у износу од 144.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован у преосталом делу тужбени захтев тужиле којим је тражила да се туженом одреде мере заштите од насиља у породици и то тако да му се забрани да приђе тужилу на удаљености мањој од 50 метара, да приђе месту боравка тужиле на удаљености мањој од 100 метара, да ступи у контакт са тужилом путем слања СМС порука путем Вибера, и свих друштвених мрежа на интернету осим у случају хитних потреба везано за заједничку децу. Ставом шестим изреке, ослобођена је тужилу плаћања трошкова судских такси у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 200/22 од 18.05.2022. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично одбијена,

решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди је преиначено и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка, а првостепена пресуда потврђена у преосталом побијаном делу у којем је тужбени захтев усвојен и одбијен захтев туженог за акторску кауцију. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП (услед очигледне омашке у писању наведене у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП), у делу којим је одлучено о трошковима првостепеног поступка, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2, у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима првостепеног поступка и делу одлуке којим је тужени обавезан да накнади тужили трошкове другостепеног поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиле, које не чини њено главно потраживање, то ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић